

„Közben az üdvösség születik” – Szent Gellért-díjakkal ismerték el a pedagógusok áldozatos szolgálatát 2026.10.20.

A hűség, a példaértékű szolgálat és a közös küldetés ünnepe volt a Veszprémi Főegyházmegye pedagóguskonferenciájának délutáni programja Balatonalmádiban, ahol átadták a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia által alapított Szent Gellért-díjakat. Az elismerésekkel azokat a munkatársakat köszöntötték, akik elkötelezett munkájukkal, személyes példájukkal és kitartó szolgálatukkal gazdagítják a katolikus nevelés és oktatás közösségét. Az ünnepséget megelőző igeliturgiában Udvardy György veszprémi érsek arra emlékeztetett, hogy a pedagógusi hivatás az Egyház küldetésében való részesedés, amelynek gyümölcsei sokszor messze túlmutatnak a tantermek falain.

A közös hivatás megerősítéséről, a katolikus nevelés jövőjéről és az emberi kapcsolatok fontosságáról szóló délelőtti előadásokat követően a hálaadás és az elismerés került a középpontba a Veszprémi Főegyházmegye pedagógusainak október 19-i találkozásán.

Az ünnepélyes díjátadás előtt Dr. Udvardy György veszprémi érsek atya vezetett igeliturgiát, amelynek elmélkedésében a közösség, az egység és a keresztény pedagógusi hivatás méltóságáról szólt.

„Egyek vagyunk a keresztségben, de egyek vagyunk a szolgálatban”

Udvardy György érsek atya Jézus főpapi imájának gondolataiból kiindulva arra emlékeztette a jelenlévőket, hogy Krisztus maga imádkozik tanítványai egységéért, és azokért is, akik majd az ő szavukra jutnak hitre. A főpásztor hangsúlyozta: a keresztény ember számára az egység nem pusztán emberi erőfeszítés eredménye, hanem Isten ajándéka. A keresztség által Krisztushoz kapcsolódunk, és ez a kapcsolat egyszerre köt bennünket Istenhez és egymáshoz.

„Egyek vagyunk most. Egyek vagyunk akkor is, amikor nem látjuk egymást, egyek vagyunk a keresztségben, de egyek vagyunk a szolgálatban” – fogalmazott.

Mint mondta, a katolikus intézményekben dolgozó pedagógusok és munkatársak mindennapi tevékenysége nem csupán szakmai feladat, hanem az Egyház küldetésében való részesedés. A tanítás, a nevelés, a gyermekek és családok szolgálata olyan közös hivatás, amely összekapcsolja az intézményeket és az azokban dolgozókat. Ezért egy-egy iskola vagy óvoda eredménye, öröme és nehézsége nem kizárólag az adott közösség ügye, hanem az egész főegyházmegyéé.

A közel ötszáz résztvevő együttléte is ennek a közösségnek a látható jele volt.

György érsek arra is rámutatott, hogy a mindennapi feladatok sokaságában gyakran éppen az öröm és az ünneplés szorul háttérbe. A pedagógusok megszokták, hogy egyik feladatot követi a másik, az elért eredmények után pedig máris újabb kihívások várják őket. Sokszor arra sem marad idő, hogy megálljanak, és hálát adjanak mindazért, amit közösen elértek.

A főpásztor szerint ezért különösen fontos, hogy a közösség időről időre együtt ünnepeljen, felismerje az elvégzett munka értékét, és megerősítse tagjait a folytatáshoz szükséges bizalomban és elkötelezettségben.

Az ünnep nem pusztán a hétköznapi megszakítása, hanem lehetőség arra, hogy újra felfedezzük közös küldetésünk szépségét. Érsek atya a délelőtti előadásokra is visszautalt, hangsúlyozva, hogy a pedagógusoknak egységben, egymást támogatva és bátorítva kell dolgozniuk a közös célért. Az elmélkedés egyik legmélyebb gondolata a pedagógusi szolgálat lelki jelentőségére irányította a figyelmet.

Udvardy György érsek atya arra emlékeztetett, hogy a tanárok munkája sokszor tantárgyak, tananyagok, szakmai követelmények és mindennapi feladatok mentén szerveződik. Történelmi évszámokat tanítanak, irodalmi alkotásokat ismertetnek meg,

matematikai képleteket magyaráznak, művészeti értékeket közvetítenek. Mindezek mögött azonban egy sokkal mélyebb küldetés rejlik.

„Pedig mi nagyon sokszor szakmai feladatokban gondolkodunk, történelmi számokban, irodalmi alkotásokban, művészetben, matematikai képletekben, és közben az üdvösség születik. Közben a reménység születik meg azokban, akik a mi szavunkra hinni fognak.”

A főpásztor hangsúlyozta, milyen nagy méltóság és felelősség, hogy egy pedagógus személye, szavai és szolgálata által egy gyermek, egy szülő vagy egy felnőtt közelebb kerülhet Krisztushoz, és felismerheti benne élete reménységének forrását. A keresztény nevelés így jóval több a tudás átadásánál: tanúságtétel, amelynek hatása olykor csak évekkel később válik láthatóvá.

Érsek atya arra buzdította a résztvevőket, hogy őrizzék és tudatosan építsék a közösség egységét, erősítsék egymást, és legyenek készek a példaértékű szolgálatban való kitartásra.

Szent Gellért-díjak a példaértékű szolgálatért

Az igeliturgiát követően ünnepélyes keretek között adták át a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia által alapított Szent Gellért-díjakat. A kitüntetés a katolikus oktatás és nevelés területén végzett elkötelezett munkának, a hivatáshoz való hűségnek

és a keresztény értékek mindennapi képviselésének elismerése.

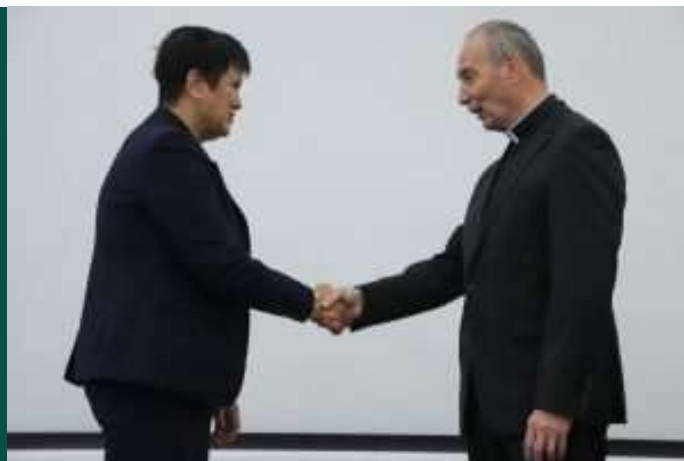
Az idei évben a Veszprémi Főegyházmegyében nyolcan részesültek a díj arany, négyen pedig ezüst fokozatában.

A Szent Gellért-díj arany fokozatában részesült:

- Tarróné Szűcs Zita, a pápai Szent Anna Római Katolikus Óvoda óvodaigazgatója.
- Gyarmati Lászlóné, a veszprémi Padányi Bíró Márton Római Katolikus Technikum, Gimnázium és Általános Iskola hittantanára, tanítója.
- Bíróné Horváth Gabriella, a pápai Szent István Római Katolikus Általános Iskola tanítónője.
- Abafálvi Lászlóné, a várpalotai Nepomuki Szent János Római Katolikus Általános Iskola matematikatanára.
- Hernusz Erzsébet, a tapolcai Nagyboldogasszony Római Katolikus Általános Iskola magyar–történelem szakos tanára.
- Májusi Zsolt, az ajkai Szent István Király Római Katolikus Általános Iskola igazgatóhelyettese.
- Vásáros István, a Dávidikum Római Katolikus Középiskolai Kollégium karbantartója.
- Albert Vilmosné, a magyarpolányi plébánia egyházmegyei hitoktatója, a Hitoktatási Iroda felterjesztésére.

A Szent Gellért-díj ezüst fokozatában részesült:

- Wurm András, a csóti plébánia egyházmegyei hitoktatója, a Hitoktatási Iroda felterjesztésére.
- Hegyiné Badacsonyi Éva, a veszprémi Szilágyi Erzsébet Keresztény Általános és Alapfokú Művészeti Iskola gazdasági ügyintézője.
- Tisztartó Dávid, a veszprémi Padányi Bíró Márton Római Katolikus Technikum, Gimnázium és Általános Iskola diakónusa, matematika-tanára és hittantanára.
- Róth Vilmosné, a Szent Margit Római Katolikus Óvoda konyhai munkatársa.

A kitüntetettek nevében Tarróné Szűcs Zita, a pápai Szent Anna Római Katolikus Óvoda igazgatója mondott köszönetet az elismerésekért. Beszédében hangsúlyozta, hogy a Szent Gellért-díj átvétele nem egy lezárult életút végállomása, hanem a további szolgálatra szóló meghívás és megerősítés.

„Amikor átvesszük ezt az elismerést, nem egy elért célvonalhoz érkeztünk meg” – fogalmazott, majd Szent Gellért püspök örökségére utalva emlékeztetett arra, hogy a keresztény nevelés nem csupán szakma, hanem valódi misszió. A díjazottak nevében háláját fejezte ki a fenntartónak a töretlen bizalomért, a támogatásért és a lelki útmutatásért, amely lehetővé teszi, hogy a katolikus intézmények ne csupán oktatási és nevelési feladataikat lássák el, hanem megtartó lelki közösségekké is váljanak.

Óvodaigazgatóként különösen fontosnak nevezte a legkisebbek között végzett nevelőmunkát, amely biztos alapot jelent a gyermekek későbbi életéhez és hitéhez. Mint hangsúlyozta, a gyorsan változó világban a katolikus intézmények küldetése, hogy Krisztus örömhírét és az örök értékeket közvetítsék a rájuk bízott gyermekek és családjaik felé.

„Nem csupán tudást adunk át, a szeretet, a biztonság és az irgalom tanúságtevői vagyunk a mindennapokban.”

Szavai különösen szépen világítottak rá arra, hogy a nevelés sokszor csendes, mások számára láthatatlan szolgálat. A mindennapi türelem, az odafigyelés, a

szeretettel végzett munka és a gyermekekért vállalt felelősség azonban maradandó értéket teremt. A díjazottak képviselője kiemelte: az elismerés nem kizárólag azoké, akik az ünnepségen átvehették a kitüntetést. Hozzá tartozik minden munkatárs, pedagógus, nevelő, gyermek és család, akik együttműködésükkel és szeretetükkel részesei a közös eredményeknek.

„Így ez a díj közös örömünk, közös sikerünk” – hangsúlyozta. A hála és a megerősítés ünnepe

A díjazottak között pedagógusok, hitoktatók, intézményvezetők és az oktatási intézmények mindennapi működését segítő munkatársak egyaránt szerepeltek. Ez is kifejezte, hogy a katolikus nevelés közös szolgálat, amelyben mindenkinek fontos és értékes feladata van.

Az iskolák és óvodák életét nem csupán a tanórák és a foglalkozások alakítják, hanem mindazok munkája is, akik nap mint nap hozzájárulnak a gyermekek körülvéő biztonságos, szeretetteljes és értékkeőzpontú környezet megteremtéséhez.

A Szent Gellért-díjak átadása ezért nem csupán tizenkét ember munkájának elismerése volt, hanem hálaadás mindazokért, akik hűségesen szolgálják a katolikus nevelés ügyét.

Udvardy György érsek elmélkedése és Tarróné Szűcs Zita köszönőbeszéde ugyanarra az igazságra irányította a figyelmet: a keresztény nevelésben

senki sem egyedül végzi a szolgálatát. A pedagógusok, a munkatársak, a családok és a fenntartó közössége együtt építi azt a lelki otthont, amelyben a gyermekek nemcsak tudásban, hanem emberségben és hitben is növekedhetnek.

A balatonalmádi találkozó a köszönet, a megbecsülés mellett a remény ünnepévé is vált. Annak a reménynek az ünnepévé, amely minden pedagógus mindennapi szolgálatában jelen van: hogy a szeretettel kimondott szó, a türelemmel átadott tudás, a személyes példa és a hiteles keresztény élet olyan értékeket ültet el a gyermekek szívében, amelyek egész életükön át elkísérhetik őket.

Mert a katolikus nevelésben minden jó szó, minden odafigyelés és minden hűségesen elvégzett feladat több lehet önmagánál: részesedés abban a küldetésben, amelyben nemcsak tudás, hanem hit, remény és jövő is születik.

